

[Glistrup.]

offentligt ansatte, der var 6-7-8 gange så stor som til almindelige nyttige arbejdere, den forsvinder nu, men den kommer ind ad bagdøren igen med denne taktregulering. Det siges i bilaget til betænkningen, at taktreguleringen bare er en erstatning derfor, og det fremgår i og for sig også af teksten, som vi har den i ændringsforslag nr. 15. Hvem har skrevet dette bilag — det har måske en vis interesse også på de socialdemokratiske forslagsstilleres bænke? Det er Landsorganisationen i Danmark, denne skrivelse og denne vurdering hidrører fra. Jeg deler fuldstændig LOs synspunkter. Jeg havde meget gerne set, om vi i weekenden havde haft lejlighed til på dette og andre områder yderligere at få uddybet LOs synspunkter. Det kunne vi altså ikke få, fordi dette af uforståelige grunde i den grad skulle jages igennem.

Men en af de største ulemper ved det er, at vi nu kører tingene i et spor, hvor vi tror vi stadig væk er så rige, som vi bildte os ind vi var i 1960'erne, og nu på den ene side bevilger en bunke ekstraindkomster til at sætte inflationsbålet i gang igen og så på den anden side, at vi i næste uge skal behandle finansloven, hvor måske nok visse medlemmer vil opdage, at vi ikke er helt så rige her i Danmark, som vi måske tror.

Der er et enkelt forbindelsesled imellem disse ting, nemlig ændringsforslag nr. 5 til lovforslag 122. Det er stillet af fremskridtspartiet, men igen må jeg erkende, at paterniteten ikke er fremskridtspartiets, det er et forslag, der så at sige ordret er taget fra venstres lovforslag som en del af helhedsplanen, som en del af den økonomisk nødvendige politik fra 3. december 1974 om, at vi nu ikke kommer ud i den situation, når vi forlænger overenskomsterne, som jo er hovedindholdet i forslag nr. 122, at det, der i den æra i Danmarkshistorien, som man vel kalder Eva Gredal-perioden, hvor man fik indsat i alle respektable børnehavelærerinders overenskomster, bibliotekaroverenskomster osv., at der skal være 32 børnehavelærerinder med store eksaminer for hver gang, der er 17 børn, eller hvordan det nu er rundt omkring, og så og så mange bibliotekarer på Sengeløse bibliotek, at alle disse standarder og normer, som står i ansættelsesoverenskomster for de pågældende, af-

skærer vi os fra at rette på i dette folketing, eller i hvert tilfælde vanskeliggør vor situation, hvis ikke venstre her på 97. dagen efter helhedsplanens fremsættelse stemmer for ændringsforslag nr. 5 og sikrer, at vi i hvert tilfælde ikke skal til at kæmpe en gold og juridisk kamp af den art, som vi har haft nogle stykker af under udvalgsbehandlingerne i de sidste dage, for at vi kan komme frem til at undgå, at vi ikke kan rokke i de næste to år ved alle disse urimelige takter og normer, som denne æra i Danmarkshistorien har belemret os med i så ulykkelig grad, som tilfældet er.

Når nu fremskridtspartiet skal foretage en samlet afvejning vedrørende forslag nr. 122, kan vi selvfølgelig glimrende se, at dette, hovedforslaget i buketten, har sine gode sider: vi er så afgjort enige i, at storkonflikten har Danmark ikke råd til, så fattige som vi er blevet. Men vi mener, at man skal besinde sig og vente med at finde den rigtige medicin; det kan ikke nytte noget, at man bare griber den første den bedste flaske, der står i medicinskabet, når man er blevet syg, og så hælder arsenikken ned i sig, eller hvad det nu er, man får fat i. Det må være ganske rimeligt, at man lige giver sig tid til at finde den rigtige medicin, og det er ikke den rigtige medicin, der er tale om her. Vi kunne producere den rigtige medicin, hvis vi tog udgangspunktet i helhedsplanen fra december, men vi kan det ikke med dette her.

Det må være den overvejelse, vi skal tage, når vi nu tvinges af dette folketingsflertal til, på et tidspunkt, hvor der ikke har været den fornødne tid til at gennemarbejde det, at skulle tage stilling vedrørende denne helt centrale del af lovgivningen.

Men der er jo 6 andre lovforslag i buketten, og vedrørende de to pensionslove ligger fremskridtspartiet helt på linje med de synspunkter, de to foregående ordførere har anført; særlig synes jeg, at hr. Jacob Sørensens indlæg fortrinligt dækkede det, fremskridtspartiet står for i denne situation. Derudover er det således, at vi vedrørende den tekniske omlægning af pristallet, bevarer, helst havde undgået, at man nu laver denne ekstra forvirring, der vil komme til at hvile som en plage over dette ting i det næste halve eller hele år derved, at vi skal til at revidere alverdens love rundt omkring, fordi man nu vil lave dette om bare for at